

Impressie van CSI* St-Katelijne-Waver, Groentenjumping**

Geschreven voor Leo De Vos, om het te gebruiken voor Hippo Revue, of om suggesties te geven voor een evt volgende inrichting.

Geschreven door Kristel Ceulemans, penningmeester en vrouw van voorzitter Patrik Spits.

Het bestuur van Groentenjumping is klein, soms misschien te klein. Het maakt het wel gemakkelijk om beslissingen te nemen, maar vooral de weken voor aanvang van de concours kan je de uren nachtrust per nacht op 1 hand tellen. We proberen zowel de ruiters, het publiek, de grooms, de sponsors het beste van onszelf te geven. Dan moet je proberen de concours al op voorhand te beleven, de indeling van de tenten, de versiering van de terreinen, het sportief programma, de budgetteringen, de uitnodigingen van de ruiters, reclame maken om de manifestatie kenbaar te maken bij het grote publiek, allemaal zaken om aan te denken.

We hadden al 9 jaar nationale jumpings gegeven, waar we probeerden streng voor onszelf te zijn. Werken aan de minpunten, en verder bouwen op onze plussen. Om onze 10^e verjaardag extra glans te geven hadden mijn man Patrik en ikzelf het idee om een internationale concours in te richten. We hadden toen al wel gepolst bij de KBRSF of daar draaiboeken van te vinden waren. Het enige wat ze ons toen konden aanreiken was hoeveel prijzengeld we moesten uitkeren aan de ruiters, en dat we misschien best een andere organisator konden contacteren. Maar heel eerlijk, niemand die in zijn kaarten laat kijken. We gingen het wel zelf uitzoeken, altijd wel een beetje avontuurlijk geweest.

We hadden vergadering met ons vast bestuur, LRV vrienden van het eerste uur, en van Heist-op-den-Berg, het geboortedorp van Patrik. Onze organisaties waren tot dan een beetje routine geworden, ieder kende zijn plaats. Normaal begonnen we in de maand januari kei hard te werken, om het klaar te hebben tegen Pasen. Nu hadden we zelf in de maand oktober een vergadering gepland, om onze ideeën te delen, en te hopen dat het mee ondersteund werd. We wisten wel dat iedereen nochtans een druk beroepsleven had, en dat Groentenjumping een uit de hand gelopen hobby was geworden. Toen we onze plannen bekend maakten, hebben de andere bestuurders laten weten dat dit teveel vrije tijd van hen zou vragen, tijd die ze niet konden vrij maken. Ze maakten er ons ook attent op dat het financieel ook wel moeilijker zou worden. De 4 andere bestuursleden vertrokken, Patrik en ik keken elkaar even aan. Het is niet snel stil, maar toen hebben we toch een kwartier verweesd blijven zitten.

We konden de reacties ergens wel volgen. Inderdaad, daar hadden we ook al bij stil gestaan. Die avond namen we een beslissing. Koppig als we zijn, wilden we voor het internationale avontuur toch leergeld betalen. We weten dat als je iets geeft, dat je vroeg of laat altijd iets terug krijgt. In het jaar 2013 gaven we van 29 maart tot en met 1 april onze eerste internationale concours.

Aan de FEI moesten we via de KBRSF op voorhand een waarborg betalen van 12.000 euro. We zagen het helemaal zitten, dat mocht geen hindernis zijn. Eens dat er een beslissing genomen is, moet je daar voor durven gaan. Omdat we te laat op de FEI kalender gekomen waren, mochten andere organisaties, die tijdens hetzelfde weekend een inrichting wilden doen, een bezwaar indienen. Op

het laatste moment bleek dat de organisatie van CSI*** Arezzo (Italië) bezwaar had aangetekend. In eerste instantie had ook de Spaanse federatie bezwaar ingediend, om de organisatie van CSI*** Oliva te beschermen. Na over en weer gepraat, gaf Oliva ons groen licht. De organisatie van CSI Arezzo deed echt moeilijk. Ze hadden het gevoel dat er in België wel een nieuwe Sunshine-tour aan het groeien was. Zangersheide kwam met de Z-Tour, de lentetoeer van Jumping Lummen is wel gekend in april, en dan ook wij zelf met een organisatie, om de aftrap van het buitenseizoen te geven.

Op dat moment van bezwaar en verdediging, wist niemand dat er in de maand april 2013 allesbehalve sprake zou zijn van een lentegevoel, laat staan van een echte lentetoeer..

Ludo Philippaerts heeft letterlijk zijn gewicht in de schaal gegooid om de organisatie van Arezzo te overtuigen dat we als kleine organisatie geen bedreiging tegenover hen zouden zijn. Ludo en zijn zonen, zouden ook met enkele leerlingen en heel wat vrachtwagens en paarden richting Arezzo trekken in 2013, om hun buitenseizoen op te starten.

Met die garanties kregen we eindelijk groen licht, we zijn dan al in de maand januari 2013. Op dat moment moeten alle besprekingen met sponsors ed nog verlopen, omdat het tot dan in een onzekere sfeer was verlopen. Hoe we toen de klus hebben geklaard, ik weet het niet, maar het heeft ons bloed, zweet en tranen gekost.

De milieuvergunning was OK, we kregen meteen ook heel wat steun van het gemeentebestuur, en eigenlijk mochten we zeker niet klagen van de steun van onze sponsors. We spreken wel van andere budgetten, en we voelden dat het moeilijk ging worden om break even te draaien. Maar geld is ook niet alles, we wilden dat dit concept kon groeien.

Maart 2013, een week voor dat we moeten gaan opbouwen sneeuwt het. De Gold wedstrijd in Hulsterlo wordt wijselijk afgelast. Een outdoorwedstrijd met echte sneeuwbuien, niet evident. Even spookt het door ons hoofd. We hebben op papier alles klaar, maar alles moet nog gebeuren. De weersvoorspellingen beloven niet veel goeds, het gaat koud blijven. Kunnen we op dit punt nog afgelasten, en de ruiters verwittigen dat ze niet moeten komen? Nooit eerder hebben we de weersvoorspellingen op 14 dagen strikter gevolgd. We moeten een knoop doorhakken. Koud zal het blijven, maar er zijn geen sneeuwbuien meer, we nemen de beslissing om onze inrichting te laten doorgaan.

In ons achterhoofd blijft uiteraard ook wel onze waarborg die we betaald hebben van 12.000 euro. Als we niets doen, zijn we die zeker kwijt. Wat we op dat moment missen is een aanspreekpunt, gewoon met iemand in dialoog kunnen gaan die ons met raad en daad kan bijstaan. Eens dat je een beslissing neemt, moet je er wel volledig voor gaan. Uitnodigingen worden verstuurd; in combinatie met de CSI jumpingwedstrijden combineren we eveneens de Feestveiling. Een 25-tal eigen paarden werden uitgeselecteerd om op zaterdagavond te presenteren en onder de hamer te gaan. Op zoek naar nieuwe eigenaars, en heel misschien wij wel op zoek naar liquide middelen. Eén ding staat vast, als we een beslissing nemen die achteraf geen verstandige zou zijn, moeten de leveranciers wel betaald kunnen worden. Al moet het dan van onze eigen middelen komen..

We hebben in 2013 2 pistes, 450 paarden, met een uitgewerkt programma, waar vooral de hoofdrubricken op de zandpiste plaats vindt.

De tweede piste is steeds een graspiste geweest, maar er is dit jaar een wijziging gebeurd en wit zand er boven op gevoerd. Bij het uitwerken van dit concept is geen rekening gehouden met een temperatuur van -7°C .

Wie er 's ochtends geweest is, kan het beamen. Het was niemand minder dan Philippe Guerdat, goede vriend des huizes Spits, gewezen bondscoach van de Belgen, en huidig bondscoach van de Fransen, die elke ochtend de hoofdpiste op het zand wedstrijdklaar legt. De piste ligt 's ochtends zwaar bevrozen, en er moet echt wel gewerkt worden, om wedstrijden mogelijk te maken. Zelfs ik, die instond om 's morgens te zorgen voor de koffie en de verwarming in de tenten, kon Philippe niet voor zijn. Hij was dan al aan het werk in de vrieskou, op de tractor en de sleep. Die momenten geven moed om door te gaan.

We willen ook kwaliteit leveren. Op de 2^e piste kunnen we weinig doen. Dat was voorheen onze graspiste, maar om goed te willen doen, hebben we daar zand bij opgevoerd. Daar merken we dat de onderlaag bevrozen ligt, maar het los zand er boven op wordt wel gesleept, maar we geraken niet tot aan de onderlaag. Met deze extreme situaties hadden we geen rekening kunnen houden. Sommige paarden blijken ook te schuiven op de onderlaag, hier zien we ook een probleem. De proeven worden zo veel mogelijk aangepast, om op de zandpiste te kunnen rijden. We beslissen meteen om achteraf er terug een graspiste van te maken, dit moet in orde komen.

Ook voor deze eerste internationale wedstrijd zijn heel wat extra investeringen gedaan, naar nutsvoorzieningen, verlichtingspalen, omheiningen, er werd zelf een stuk landbouwgrond voor bij gekocht om organiseren mogelijk te maken.

Dat eerste weekend moesten we vooral volhouden tot aan de finish. Het feit dat onze eigenste Patrik Spits heel wat klassementen rijdt, en zelfs de overwinning in de Grote Prijs hier in St-Katelijne-Waver weet te houden, is hartverwarmend. Vooral de reacties van het publiek en de lovende commentaren van de ruiters doen ons besluiten om ook in het jaar 2014 een internationale inrichting te doen.

Als we het op voorhand hadden geweten, hadden we het misschien toch moeten afgelasten in 2013, de omstandigheden waren te moeilijk. In het achterhoofd hadden we wel dat we dan onze waarborg van 12.000 euro kwijt zouden zijn. Ook daar hebben we een kleine interpretatiefout gemaakt, het noemde wel "borg", maar eigenlijk was het enkel een voorschot. Achteraf ontvangen we de volledige faktuur, en moeten we nog 3.000 euro er bovenop betalen. Ik stel me wel de vraag welke meerwaarde FEI aan de organisaties brengt, ik heb het niet gevoeld.. Geen vragen bij stellen, het zal wel correct zijn, ook dat moeten we beter incalculeren naar het volgend jaar.

Maar we willen leren uit onze andere fouten. De kalender in de maand april zit overvol, en we willen daar wat ruimte creëren, ook naar de andere organisatoren toe. We hebben enkele gesprekken, waar vooral Eugène Mathy ons een luisterend oor aanbiedt, en ons mee oplossingen probeert aan te reiken. We zouden verhuizen naar het Pinksterweekend voor de internationale concours, waar we met Pasen een nationale Gold wedstrijd in combinatie met regionale wedstrijden wensen in te richten.

Tegen dan zal de vernieuwde gazonpiste heel mooi staan, en reclame voor zichzelf maken. Als de piste te druk bereiden zou worden, kan het gras opnieuw groeien tegen het internationaal weekend.

Met de promotie van de CSIO Lummen naar de eerste divisie, en de angst van Peter Postelmans om te weinig ruiters te hebben voor zijn CSI Springtour, worden de plannen hier aangepast. We gaan met Pasen enkel regionaal, de meeste ruiters hebben de gras piste niet gezien.

Kleine kinderen moeten groeien, en eigenlijk is Groentenjumping voor ons een 5e kind. We komen zeker niet aan het verhoopte aantal paarden, we moeten het zelfs doen met 120 paarden minder dan in 2013, ook al moeten we uiteraard zorgen voor hetzelfde prijzengeld. Dat is toch een hele hap uit het budget. Het was dan ook op sportief gebied één van de drukst bezette weekends van het jaar. Dat er Belgische ruiters gaan rijden op de 5-sterrenruiters in St-Tropez en Shangai, daar kunnen we alleen maar achter staan en toejuichen. Vooral dan ook met de prima resultaten van Pieter Devos, met winst in de Grote Prijs Global Champions Tour in Shangai. Pieter was de andere jaren een zekerheid om hier deel te nemen. Hij was er nu ook op maandagnamiddag om zijn vriendin Caroline Poels en zijn broer Wouter te ondersteunen bij ons op de wedstrijd, en samen met zijn vrienden zijn prestatie te vieren.

Er was verder nog een Gold wedstrijd in Herselt, en de cyclus in Moerzeke, waar heel wat ruiters op post dienden te zijn. Op voorhand hadden we er ook bij stil gestaan dat er wat studenten achter de boeken zouden moeten kruipen begin juni, en daardoor ook onze wedstrijd links moesten laten liggen. Maar bijzonder jammer blijft het dat er enkele ruiters bij ons op de lijst stonden, dat we daar dan stallen voor voorzien, en dat ze achteraf zich wel excuseren bij de Belgische federatie, maar niet bij ons, maar dat ze dan voor een wedstrijd van hetzelfde niveau naar Frankrijk trekken om daar deel te nemen. Het deed ons wel veel pijn dat er heel wat Belgische ruiters tijdens ons weekend de wedstrijd in het Franse Béthune verkozen boven onze inrichting. In Nederland was er eveneens een 3-sterrenwedstrijd in Outdoor Gelderland, waar ruiters aan de slag waren die we vorig jaar wel konden verwelkomen.

Elke tegenslag, moet je proberen te verwerken, en positief vooruit blijven denken. Dat er een 30-tal lege boxen blijven, is weggesmeten geld, doet ook wel een beetje pijn, maar het zij zo. We gaan ons concentreren op de mensen en ruiters die wel de moeite hebben gedaan om te komen, en de wedstrijden zo goed mogelijk laten verlopen.

Dit jaar hebben we geen Feestveiling op zaterdagavond. In 2013 was daar heel wat volk voor gekomen, maar nu is zaterdagavond een rustigere avond. Gelukkig dat we niet veel hadden voorzien. Precies of we het hadden ingeschat, maar we hadden gewoon niets kunnen doen die avond. Na de laatste jumpingwedstrijd trok er een eerste grote onweerzone over het land. De Rode Duivels speelden hun laatste wedstrijd in het Koning Boudewijnstadion voor ze zouden afreizen naar Brazilië voor het WK. Het plan was om op het groot scherm de wedstrijd te laten zien, maar er is iets met de electriciteitskabel. Het geluid komt wel door, maar niet de beelden. Nochtans maakt het geluid ons wel attent. In Brussel is de wedstrijd stil gelegd, en komen er hagelbollen cm dik. Meteen schieten we in actie. Puur toevallig zijn de tentenbouwers aanwezig, en ze helpen alle zeilen mee toe te trekken. We gaan kijken naar de tenten van de paarden. De wind staat gunstig, we mogen niets doen. De hele dag is het tegen de 30° geweest, de regen die daarna valt blust alles, meer is het gelukkig niet. We worden gespaard van het ergste, bij ons enkel zware regen, maar geen hagel. Er was nog een optreden voorzien van de 3 Tenoren. We laten ze iets vroeger beginnen met hun optreden, nog net voor dat het begint te regenen. De mensen blijven en genieten, maar uiteraard, door dit weer komen er weinig nieuwe feestvierders toe, maar dat is geen

zorg. We krijgen achteraf nieuws van andere beelden en taferelen. In Heist op den Berg, maar op 15 km van ons, zijn alle auto's zwaar beschadigd door de hagel, het glas van de serres is kapotgehageld, heel wat schade, maar niet in St-Katelijne-Waver.

Voor ons is het toch een geluk bij een ongeluk. Een organisatie van een veiling brengt veel vaste kosten met zich mee. We beseffen dat we hier door het oog van de naald zijn gekropen. Het had gewoon niet kunnen plaats vinden, en dan stonden we daar ook chique..

Even napraten en werken naar dag 3. Op zondag zouden de ponyruiters hun pony challenge rijden op de gras piste. De internationale ruiters kunnen vanaf nu hun programma afwerken op de zandpiste.

Ondertussen alleen maar lovende commentaren op de gazonpiste, die lag goed. Enkel de hond van de burens had op vrijdag nog enkele paarden doen schrikken met zijn geblaf langs de kant. De hond is op vrijdagavond op verplicht verlof gestuurd, met dank aan onze burens! Dat zijn allemaal meewerkers, volgens mij is organiseren als de burens er tegen zijn een onmogelijke zaak. We proberen de buurt er ook op een positieve manier bij te betrekken. Ze weten ook dat ze bij problemen bij ons terecht kunnen. In het leven moet je geven en nemen.

Ondertussen is de Olympisch Kampioen Steve Guerdat en Belgisch Kampioen Gregory Wathelet toegekomen. Fijn dat ze die moeite hebben gedaan, rechtstreeks van St Tropez naar St-Katelijne-Waver. Van 5-sterren naar 3-sterren, maar ze zijn toch gemotiveerd en lijken tevreden hier te zijn.

Op zondagmiddag hebben we nog een FEI rankingproef, zondagavond een speedproef. Vooral de Engelse lady's leggen het vuur aan de schenen, we zien topsport. Er is geen wolkje aan de lucht, die avond kunnen we genieten. Als we het nu bekijken, eigenlijk de eerste keer, een zorgeloos moment. Dan kijken we toch even rond, en zien we dat we een fantastisch team hebben, zo'n 200 vrijwilligers geven het beste van zichzelf.

Op maandag hebben we onze topdag, dat weten we van op voorhand. We hebben Hippo TV gevraagd om de Grote Prijs op te nemen. We willen investeren in onze toekomst. Mensen die Groentenjumping nog niet kennen, hebben zo de kans het via Plattelands TV en Kanaal 22 te zien. De sfeer opsnuiven van een wedstrijd die de combinatie van show en sport wenst, om een publiek te boeien.

Ze komen al om 10u 's ochtends om alles voor te bereiden. We hadden toch de platvormen van waarop gefilmd moest worden goed uitgezet, de technische zaken nog wat verbeterd. Zelfs de kabel naar het groot scherm is ondertussen veranderd. We willen daar zeker ook geen technische problemen tijdens de Grote Prijs. Op dat moment lijkt er geen wolkje aan de lucht. Tot ons rechterhand Koen De Hornois met zijn gsm tot bij ons komt, met de melding van de buienradar. Er komt een geweldige piek, een wolkbreek rond 12u. Het zal ongeveer 3 kwartier duren. Op dat moment is er nog geen voorspelling voor de namiddag. Normaal zou het tussen 13u en 15u droog blijven. De Grote Prijs is voorzien om van start te gaan om 15.30u. Het is dan 11u, we gaan richting jury om ook dit nieuws te melden. Tussen de omloop en de barrage wordt de eerste wedstrijd stil gelegd. Weer geraken we er goed weg. Op politiebevel moeten de marktkramers op de jaarmarkt in Puurs hun kramen afsluiten, daar is het afgelopen. Enorme windstoten vormen een gevaar. Bij ons regent het pijpenstelen. We hebben nu wel bang dat er weinig mensen komen opdagen om de Grote Prijs te volgen. Het lijkt geen weer om een hond door te jagen.

We willen dat de Grote Prijs zeker op tijd kan starten, omdat een andere buienradar meldt dat het vanaf 18u kei hard gaat regenen. We overleggen met de voorzitter van de jury en de buitenlandse rechter. De 1.40m proef die nog moest verreden worden voor de Grote Prijs, wordt aangepast. In plaats van met barrage achteraf, moeten we een rechtstreeks op tijd maken, om tijd te winnen. We weten dat we 3 kwartier verliezen, dus moeten we dat ergens proberen in te halen.

De ruiters maken er geen probleem uit, oef.. We zien nog heel mooie sport in die proef, waar Wouter Devos met de overwinning aan de haal gaat. De familie Devos is momenteel voltallig, om ook dat succes samen te vieren. Een succes is pas mooi, als je het met anderen kan delen.

De zon is ondertussen terug in actie gekomen, de ponyritjes vallen ook in trek bij de kinderen, we maken ons op om onder een mooie zomerzon aan de Grote Prijs te beginnen.

Tom Waes, uitgeroepen tot onze peter van de concours, komt ook langs. Heel fijn, want zo belangrijk om toch een bekende Vlaming over de vloer te hebben. Dat geeft onze organisatie extra kleur, en Tom zelf is bijzonder vriendelijk en leergierig. Hij beseft dat jumpingsport moeilijk is. Kris van manège Pronckenberg is een goede entertainer, en geeft extra tips; wie weet dat we Tom Waes ooit mee in de lijst van de deelnemers in de invitational proeven mogen ontvangen.. Hij is straf, maar heeft toch weinig tijd om zich daarop toe te leggen. We zijn al blij dat hij ons zegt, er volgend jaar terug tijd voor uit te trekken.

We volgen graag de Grote Prijs, waar we heel tevreden zijn met o.a. de foutloze basisomloop van Patrik met Withney. Zo voor eigen publiek, toch wel leuk. Voor aanvang van de barrage, kwam Koen ons nog eens briefen. Het zou terug gaan gieten om 18u, we moeten ons haasten met de barrage en de prijsuitreiking.

Het zou een barrage zijn met 9 kandidaten. Ik moet wel wat klaar zetten en organiseren naar de prijsuitreiking toe. Alleen voor de barragerit van Patrik en Withney maak ik zeker tijd. Het gaat goed, maar dan is er even een mindere afstand naar de dubbelsprong, en kunnen ze de stunt van vorig jaar niet herhalen. Ik blijf toch fier op onze Withney, het is het paard van ons leven. We hebben geleerd om ook blij te zijn met prestaties van anderen. We kunnen mee genieten van de overwinning van Niels Bruynseels, een goede vriend, en ook hij woont op een boogscheut van de concours. Voor hem is het ook een thuiswedstrijd, fijn!

We kunnen nog meer nagenieten, als inderdaad net na de prijsuitreiking de druppels beginnen te vallen, we de tentzeilen kunnen toetrekken. Paul Severs begint dan aan zijn optreden, de sfeer zit er goed in.

De hele nacht is het blijven regenen. Op dinsdagochtend gaan we naar het jumpingterrein, de opkuis kan beginnen. Het is dan wel schrikken, het terrein staat helemaal onder water! De pompen hebben even werk om het allemaal weg te pompen. We krijgen de opdracht van mijn moeder om te voet naar Scherpenheuvel te trekken. Want weeral zijn we door het oog van de naald gekropen. De wedstrijden waren afgelopen, de ruiters zijn met hun vrachtwagens nog zonder problemen van de wei geraakt. We hebben wel goede grond, dat is een zekerheid.

Deze keer hebben we het lot van Groentenjumping Internationaal in de handen van de springcommissie gelegd. We hebben hen gevraagd om mee te helpen aan een goede datum, en we hopen dat we het in combinatie mogen doen met het Belgisch Kampioenschap van de jeugd.

Bij onze aanvraag hebben we het 2^e en 3^e of 3^e en 4^e weekend in de maand mei gevraagd, waar we eerst het BK scholieren, pony's, juniors en youngriders willen inrichten, en een week later de CSI***/CSI* St-Katelijne-Waver.

We hebben zelfs voorgesteld dat we evt mee zouden willen kiezen voor een doorschuifstelsel, en desnoods pas in 2016 deze organisaties krijgen. Dan hebben we in dat geval volgend jaar enkel een Gold wedstrijd, in combinatie met regionale wedstrijden en LRV. Als de kalender te overvol zit met internationale wedstrijden, willen we evt ook kiezen voor een tweejaarlijkse grote inrichting, in afwisseling met een kleinere inrichting in het tussenjaar.

Voor ons is alles goed, als we het gevoel hebben een meerwaarde te kunnen betekenen, voor de ruiters, het publiek en vooral voor de sport ! Het is ondertussen een heel team geworden, waar we op mogen en kunnen rekenen. We leren ook onze kinderen werken en verantwoordelijkheden opnemen.

Of we dit jaar geslaagd zijn in onze opdracht om te verbeteren, dat laat ik over aan de mensen die er geweest zijn. Aan al diegenen die suggesties hebben om het nog te verbeteren, goede raad is altijd welkom. Het wordt vervolgd, en hopelijk weten we snel op welke manier.

Het is belangrijk er tijdig aan te beginnen, dat hebben we ondertussen al wel ondervonden.